

LXIV.

Forflag til Lov

om

Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret
(Statsborgerret).

(Fremfæt i Landstinget, den 27de November 1896 af Indenrigsminister Hørring.)

§ 1.

Følge Fødsel erhverves dansk Indfødsret (Statsborgerret) af ægte Barn, hvis Fader har dansk Indfødsret (Statsborgerret), hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

§ 2.

Udenlandsk Mand eller udenlandsk ugift Kvinde, som er født her i Riget, og som uafbrudt har haft sit Hjemsted her indtil sit fyldte 22de Aar, erhverver dansk Indfødsret (Statsborgerret), medmindre vedkommende i Løbet af det sidste Aar før Overøvrigheden har afgivet en skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret (Statsborgerret) samt derhos ved fyldestgørende Attest har godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land. Saadan Erklæring skal dog ikke med Virkning kunne afgives af den, der er Barn af en Udlanding, som selv paa denne Maade har gjort sin fremmede Statsborgerret gældende.

Den af en udenlandsk Mand i Medfør af nærværende Paragraf erhvervede Indfødsret (Statsborgerret) tilkommer ogsaa hans Hustru og ægte Børn.

§ 3.

Den fremmede Kvinde, som gifter sig med en Mand, der har dansk Indfødsret (Statsborgerret), erhverver ved Ægteskabet saadan Ret.

Have Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægteskabets Indgaaelse, erhverve ogsaa disse Børn, for saa vidt de ere umyndige, dansk Indfødsret (Statsborgerret).

§ 4.

Dansk Indfødsret (Statsborgerret) kan ogsaa erhverves ved Naturalisation i Henshold til de derom gældende Bestemmelser, jvfr. Grundloven 28de Juli 1866 § 51.

Naturalisation af en Mand omfatter hans Hustru og umyndige Børn, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastsættes.